

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacției

„BISERICA și ȘCOLA.”

Er banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Cuvântare

la Dumineca lăsatului de carne.

„Când va veni Fiul omenesc
întru mărirea sa, și toți sfinții
ângerii cu dânsul: atunci va
ședé pe scaunul mării sale.”
Mat. XXV. 31.

Ori încătrău ne aruncăm privirea Iub. mei Asc. ! pretrindenea și în toate cele de pe pământ, contemplăm germinale periciunii. Da, chiar și pământul acesta, pe care viețuim noi astăzi, odată va fi supus periciunii și se va perde în abisul nimicirii; pentru că așa e scris în cuvântul cel vecinic, că „ceriul și pământul vor trece.” Numai singur omul — acesta ființă cu suflet nemuritor — e acela, care după ce va fi aruncat în pământ dintru carele a fost luat, se va întrupa érași la porunca lui Dumnezeu, așa după cum a fost. Și óre pentru ce? — Pentru ca să-și ia resplata sa meritată la judecata cea din urmă, după faptele din lume.

Știm Iub. mei A. ! că aici pe pământ, ómenii trăiesc la olaltă: buni și răi; drepti și păcătoși, credincioși și necredincioși, apărători și gonitori de biserică, dreptcredincioși șieretici, adecă rătăciți dela drépta credință. Și vedeți asta nu va rămâne tot așa. Lumina, trebuie să se despărțescă odată de cătră întunec. Acésta s. Evanghelie de astăzi ni-o spune frumos prin asemenare. Pre cei drepti, îi asemenază cu oi; érá pre cei păcătoși, cu capre. Despre oi dice, că le va pune de-a drépta lui Dumnezeu; érá despre capre, că le va pune de-a sténga. Sub despărțirea acésta se înțelege, despărțirea luminei de cătră întunec, adecă urmarea aceea naturală, că cei buni vor moșteni vieța cea de veci; érá cei răi, munca cea de veci.

Ca se vă dau mână de ajutor Iub. Asc. ! pentru de-a vă poté numera odată între oile cele fără prihană, fără réutate, blânde, umilite și răbdătoare din drépta, voi vorbi despre judecata cea din urmă. Fiți numai cu ascultare !

* * *

Pe timpurile cele vechi, bunul și înduratul Dumnezeu, a dăruit poporului său Israil o cumpănă mică, care avea însușirea aceea, că dacă se pune pe ea numai două fricele de păr, se inclina într'acolo, unde erau fricelele. Cătră cumpăna acésta avé să-și întogmescă poporul lui Israil și măsura lor; pentru-că dice s. scriptură: „Grăutate mare și mică, măsură mare și mică, améndoué uriciuni sânt lui Dumnezeu.”¹⁾ Cumpăna aceea gingașă și simțitoare, e judecata cea nemolcomitoare a lui Dumnezeu. Într'o parte va sta scump sângele Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos; érá într'alta vor fi faptele noastre; deórece scris este: „Cântariul și cumpăna drépta ale lui Dumnezeu sânt.”²⁾

Omule! fățiș cu tine, va ședé fiul lui Dumnezeu întru mărirea sa cu toți sfinții ângerii, pe Tronul mării sale. Vrei să te convingi despre asprimea cumpănei? La cartea III a lui Moise c. XXII v. 10—14 cetim, că fiul unei femei israelite cu numele Salomita, fata lui Dibri, din sômința lui Dan, se certa cu un Israelit și blăstema numele lui Dumnezeu. Pentru acésta Moise il aruncă în temniță. Creștine! cređi că cu atâta s'au sfârșit pedépsa? Ba. A urmat și judecata lui Dumnezeu. „Și Dumnezeu vorbi lui Moise, dicénd: scóte pre cel ce a blăstemat afară din tabără, ca toți cei ce il auđiră, să-și pună mâinile lor pe capul lui, și să-l ucidă cu petrii tótă comunitatea.

Dómne! și când vor veni la rând păcatele noastre cum va fi óre judecata lui Dumnezeu? Neindoit, că dréptă și fără privire la persónă, stare și rang; fiește carele va secera, ceea ce a séménat. „Căci noi toți trebuie să ne arétăm înaintea scaunului de judecată a lui Cristos, ca se iee fie-care după cum a fă-

¹⁾ Pild. XX. 10.

²⁾ Pild. XVI. 11.

cut în corp, sau bine sau rău.“³⁾ **Eră** Apostolul ginților grăește: „Toți vom sta înaintea judecății lui Cristos.“⁴⁾ Da, toți fără deosebire chiar și la religiune, etate și bogăție; fără considerațiune la aceea, că cineva e creștin și ne creștin; bărbat și femeie; bătrân și tiner; împărat și cerșitor; avut și sărac, învățat și neînvățat; frumos și urit, părinte și prunc; stăpân și slugă, cu un cuvânt toți câți a portat aici pe pământ chipul și asemenarea lui Dumnezeu.

Judecata aceea se va mai estinde la tot binele și la tot păcatul, ce l'am făcut. „Vă voi judeca, pre fie-care după urmările sale“⁵⁾ grăește Domnul prin profetul seu Ezechiil.

Astfel la judecata cea din urmă, avem ca se dăm sémă iubitorilor despre țilele, ce li-am petrecut în pruncie, în tinerețe, în bărbăție și în bătrânețe. Ca părinți, avem să dăm sémă cum ni-am plinit datorințele față de creșterea pruncilor și preste tot față de familie. Ca soți de căsătorie, avem se dăm sémă, cum ni-am păstrat credința conjugală, unul față de altul. Ca dirigători, avem se dăm sémă, cum ne-am împlinit datorințele față de chemarea ce am avut. Ca supuși — cetățeni — avem se dăm socotélă, cum ni-am plecat stăpânirii și legilor. Ca creștini, avem să ne rēfuim, cum am plinit poruncile lui Dumnezeu. Cu un cuvânt, toate faptele vor fi trase la răspundere înaintea feței lui Dumnezeu.

Omule! lovit ca de trăsnet, vei vedé, că Dumnezeu știe toate ascunsurile tale și că în ce chip ai călcat în picioare poruncile lui cele sfinte.

Dacă am fost răi, un glas înflorător va străbate atunci în urechile noastre, acest glas al dreptului judecător: „Duceți-vă dela mine blăstămățiilor în focul cel vecinic, care e gătit diavolului și îngerilor lui.“⁶⁾

Dacă am fost buni, adecă dreți și am rămas credincioși cătră Domnul nostru Isus Christos, un glas dulce va pătrunde inimile noastre, și anume aceste cuvinte ale lui Christos: „Veniți binecuvântații părintelui meu, de moșteniți împărăția, care e gătită vouă dela întemeierea lumii.“⁷⁾

I. A! De aceea îmi aduc aminte, că ore ce s'ar întempla cu noi, dacă chiar în țilele noastre ni-am supune la judecata cea din urmă?!

Dacă privesc la ținuta și purtarea creștinilor de astăzi, dacă gândesc la mulțimea fărădelegilor ce inundă lumea de acuma: dacă gândesc, cât de puțin e binele și cât de mult e răul în timpul present, și în sfârșit dacă gândesc cu mare durere la aceea, că în țilele noastre s. maica noastră Biserică creștină, e punctul de batjocură, întru care își aruncă săgețile veninoase sufletelor cele cutropite în

noroiul crimelor, — o descurajare și supărare mă cuprinde în internul meu și nu-mi pot reținé lacrimile din ochi pentru urmările vecinic întristătoare, ce îmi inchipuiesc că ar urma la o eventuală judecată în present, cu cea mai mare parte din fii veacului de acuma.

Ce motiv puternic dară I. Asc. ? ca peste tot să ne întorcem la Dumnezeu, să ne îndreptăm viața, să ne îndreptăm moravurile și modul de gândire. Ce motiv puternic în special pentru păcătosul, ca în urma urmelor să se întorcă dela calea cea strămbă, la calea cea dréptă și sălășluindu-se în sine, să dică: „Ori ce îmi va consta, de astăzi înainte voi împlini voia lui Dumnezeu, ca să fiu unul dintre cei mântuiți la judecată, și nu unul dintre cei osândiți.“

Și acum ni să obtrude întrebarea cea mai de căpetenie: prin ce mijloce din viață vom puté încunjura judecata cea osânditoare a lui Dumnezeu ?

Prin prevenirea cu căința păcatelor.

Când s'au ivit Fiul lui Dumnezeu aici pe pământ, dela acest mijloc a condiționat sörtea evreilor. Aceștia însă nu l'au ascultat în parte: ei i s'au opus și nu l'au recunoscut. Pentru încăpăținarea lor i-a potut nimici total; însă n'au făcut acésta, ei a voit se rămână credincios cătră ceea ce a đis, că a venit să mântuiescă, pre cel perdut.

Acéstă lucrare dumnezească există și astăzi în Biserica creștină. Dumnezeu rabdă, aștepă și ertă printr'ansa, dându-ne timp de îndreptare, ca să lucrăm la mântuirea sufletelor noastre.

Spre acest scop, cu țiuva de astăzi încétă sgomotul lumesc care să inlocuește cu rugăciunea și postul neîntrerupt.

Creștini! hotărâți-vă dar cu toții prin abnegațiune, prin înfrângerea poftelor lumești și prin isgonirea păcatelor din sufletele vöstre, la fapte bune creștinenesti, ca odiniöră se fiți între oile din drépta Tatălui ceresc. Amin.

Iosif-Ioan Ardeleanu.

VII. Omilie

a s-tului Ioan Chrisostom la epistola I cătră Timotei.

(Continuare și äine.)

„Căci acésta este plăcut și bine primit înaintea lui D-đeu, Mântuitorului nostru“. Ce voiește să dică cu acésta? Voiește să dică că rugăciunea pentru toți ómenii este bine primită înaintea lui D-đeu. „Voiește ca toți ómenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului“.

II Ia-ți, dela D-đeu un exemplu! Dacă voiește ca toți ómenii să ajungă mântuirea, atunci natural, că trebuie să ne rugăm în comun pentru toți. Dacă voiește, ca toți să se mântuiescă, atunci trebuie s'o

³⁾ II Cor. V. 10.

⁴⁾ Rom. XIV. 10.

⁵⁾ Ezech. XVIII. 30.

⁶⁾ Mat. XXV. 41.

⁷⁾ Mat. XXV. 34.

voiești și tu. Dacă o voiești, atunci rogă-te pentru ei! Aceia, cari voiesc acésta, au datorință de a se ruga. Observi cum apostolul caută toate mijlocele ca să ne'nduplice a ne ruga și pentru păgâni? Ne arată folosul cel mare, care rezultă din acésta: „ca să ducem o viață pacinică și lină.” Și mai departe ceea-ce voiește să dică și mai mult, arată că acésta este plăcută și lui D-șeu, și în acésta privință îi putem deveni semeni întru cât adecă și El voiește acésta. Ast-feliu de motive ar fi satisfăcătoare să înduplece și pe un animal nerațional. Deci nu avea nici o spaimă a te ruga pentru păgâni! D-șeu însuș o voiește. Sfășește-te numai să nu-i injuri, căci acésta nu voiește D-șeu! Dacă trebuie să ne rugăm pentru păgâni, evident că trebuie să ne rugăm și pentru eretici. Căci pentru toți ómenii fără deosebire trebuie să ne rugăm nici unul nu trebuie persecutat. Acésta ni se impune și din alt punct de vedere, și anume din cauza, că toți avem una și aceeași natură omenescă. Și D-șeu privește cu plăcere la sentimentul amical și frățesc ce-l avem unul față de altul.

Dar pôte reflectéza cineva, că dacă D-șeu singur voiește să-i ajute, pentru-ce mai este de lipsă rugăciunea noastră? Este foarte de folos, atât altora cât și ție însu-ți! In ceilalți deșteptă sentimentul, iubirei creștine, ér ție îți ferește sentimentul de sêlbătăcire. Și este aplicat a-l câștiga pentru credință. Mulți ómeni au cădút dela D-șeu din cauza pismei unul față de altul. Acest câștig pentru credință îl înțelege apostolul sub „mântuirea” voită de D-șeu, când dice: „care voiește, ca toți să ajungă mântuirea.” In acésta consistă într'adevăr mântuirea. Fără credință nu există mântuire, fără ea este mântuirea un sunet deșert.

„Spre a ajunge la cunoștința adevărului.” Care adevăr este înțeles aici? Deja mai nainte le-a đis apostolul: „ordinéza-le, să nu propovăduiască învățături false!” Dar ca pe ast-feliu de ómeni nimenea să nu-i tracteze ca pe inimici și să se separeze de ei dice aici: „D-șeu voiește, ca toți ómenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului.” Ér după aceste cuvinte continuă ast-feliu:

5. *Pentru-că un D-șeu este și un mijlocitor între D-șeu și ómeni Isus Christos.*

A đis, ca toți ómenii să ajungă la cunoștința adevărului. Acésta dovedește, că nu întréga lume se bucură de cunoștința adevărului. De aceea să dice mai departe „un D-șeu este”, ca dovadă, că nu sunt mulți D-șei, precum cred unii. Dice, că D-șeu a trimis pe Fiul său ca mijlocitoriu, ca dovadă că voiește mântuirea tuturor ómenilor. Cum? Nu este Fiul D-șeu? Ba da! Pentru-ce vorbește deci apostolul despre „un D-șeu? Prin acésta ia el poziție față de idoli nu de Fiul. Arată adevărul și rătăcirea, „Mijlocitoriul” însă trebuie să stea între ambii, al căror mijlocitoriu este. Problema unui mij-

locitoriu este a uni in sine natura ambilor între cari stă. Dacă are numai natura unuia, ér de altul stă departe, nu mai este mijlocitoriu. Dacă Fiul nu este părtaș la natura Tatălui, nu mai este mijlocitoriu, ci contrariul. Precum are parte la natura ómenilor, pentru-că a venit la ómeni, togmăi așa are parte și la natura lui D-șeu, pentru-că a venit dela D-șeu. Fiind-că este pus între ambele naturi, trebuie să stea de ambele aproape. Precum Fiul a devenit om, togmăi așa era și D-șeu. Un om simplu nu ar fi mijlocitoriu; pentru că El trebuia să pertracteze și cu D-șeu. In însușirea sa ca D-șeu nu ar fi fost mijlocitoriu; fiind-că aceia pentru cari trebuia el să fie mijlocitoriu nu l'ar fi primit. Precum apostolul in alt loc dice: „un D-șeu Tatăl și un Domn Isus Christos”, togmăi așa este și aici numai de unul vorba nu de doi. A vorbit numai de un singur D-șeu și mijlocitoriu, ca să nu-i se dea numărului doi înțeles politeistic.

6. *Cel ce s'a dat pe sine singur preț de rescumpărare pentru toți, ca mărturie în vremile sale.*

Deci și pentru păgâni? De sigur. Cristos a murit și penru păgâni. Și tu aflii lucru nesuferibil a te ruga pentru ei. Dar pôte cineva dice, pentru-ce n'au cređut? Pentru-că n'au voit. Cristos și-a îndeplinit a-le sale. Suferința o numește apostolul o „mărturie.” El a venit, voiește să dică, să fie mărturie pentru dreptatea Tatălui, și s'a adus pe sine jertfă. Nu numai, că Tătăl dá mărturisire Fiului, dar și Fiul Tatălui. „Am venit in numele Tatălui meu,” dice El; 1) și mai departe: „Pe D-șeu nimeni nu l-a văđut; 2) și éráș: „ca să te recunoscă de adevărat D-șeu; 3) și in alt loc: „spirit este D-șeu.” 4) Deci până la mórtea sa in continuu a mărturisit. „In vremile sale, adecă „la timp potrivit.”

7. *Pentru care sunt pus eu propovăduitoriu și apostol — adevărul vorbesc, nu mint — ca învățător al păgânilor întru credință și adevăr.*

III. După-ce Christos a pățimit pentru pagâni și eu am fost anume chemat ca învățător al păgânilor, dece nu te rogi pentru ei? Pentru a documenta demnitatea sa de credință nimerit dice aici apostolul: „sunt pus ca propovăduitoriu” adecă anume chemat spre acésta. Căci in punctul acesta erau ceilalți apostoli foarte lăsători. Apoi continuă: „învățător al pagânilor in credință și adevăr”. Deci ér „in credință.” Dar ca la auđirea cuvântului „credință” să nu-și inchipue cineva, că ar fi vorba de înșelare, dice apostolul: „și intru adevăr”. Unde există adevăr, acolo nu este înșelăciune.

Veđi ce mărime a luat grația d-șească? Pentru aceea dice apostolul, că anume a fost chemat ca apostol al păgânilor, că grația d-șească să re-

1) Ioan 5, 43.

2) Ioan 1, 18.

3) Ioan 17, 3.

4) Ioan 4, 24.

varsă poste întreg pământul. „Cel ce s'a dat ca preț de rescumpărare“. Cum se poate dice, că el a fost dat de Tatăl? În acel înțeles, că mila Tatălui a fost de vină. „Ca preț de rescumpărare“, ce voiește să dică? Tatăl deși trebuia să pedepsescă pe ómeni, nu a făcut-o. Era să se nimicescă. A dat pe Fiul său, pe care l'a trimes nouă ca propovăduitoriu, spre a predica crucea.

Pentru aceea s'a săvârșit acest fapt, spre a mișca pe toți ómenii, și spre a da o dovadă de iubirea ce o are față de noi. Căci într'adevăr, mare și neexprimabil este aceea ce D-țeu a făcut pentru noi. S'a jertfit pentru inimizii săi, pentru ființe, cari îl urăsc, cari se întorc dela Dănsul. Ceea ce de altfel nu facem nici pentru amici, copi, frați, aceea a făcut Domnul pentru sclavii săi, un Domn de altă natură, nu ca a sclavilor; ca D-țeu a efectuit-o pentru ómeni, și anume pentru ómeni cari nu o merită. Dacă ar fi meritat-o, nu ar fi fost lucru așa bătător la ochi. Este lucru neexplicabil, cum Christos a murit pentru ast-feliu de ómeni nemulțămitori. Și cu toate acestea noi nu iubim pe Christos. S'a jertfit pentru noi; și noi trecem pe lângă el când are lipsă de pâinea cea de toate țilele, nici nu ne uităm la el când este bolnav și gol. Óre nu merităm, ca mânia lui D-țeu să vină asupra noastră? Dar banul este acest tiran; sau ticăloșia ómenilor, că au devenit sclavii banului. Banul nu produce mulțămire, fericire. Ómeni cari să odichnesc pe paturi de os de elefant, sunt de multe-ori mai nefericiți decât cel mai sărac om.

Multe alte lucruri ne ofer un aspect cu mult mai plăcut decât banii. Inflorirea florilor, orizontul, sórele, ofer ochiului un aspect cu mult mai plăcut decât banii. Metalul posedă și multă rugină, din care cauză a fost declarat de mulți de negru. La sóre, la orizont, la stele nu observăm pete negre. Grandórea acestora ne ofere cu totul alt aspect, decât colórea metalului. Deci nu luciul metalului este ce ne încântă la bani, ci iubirea de argint, păcatele. Acésta recrează inima, ér nu argintul. Alungă acest sentiment din inima ta și vei vedé, că acest obiect costisitoriu este mai fără de valóre decât lutul! Alungă patima! Alungă bóla, și vei observa lucrurile așa, cum faptice sunt! Și ca să șcii, că eu nu vorbesc neadevăr, îți spun, că așa puté aduce fôrte multe exemple despre mulți, cari au făcut ast-feliu. Stinge focul iubirei de argint și vei vedé că banii sunt mai fără de valóre, decât florile! Are aurul ceva frumos în sine? De sigur, dacă se întrebuintează spre ajutorarea săracilor, însă nu dacă se întrebuintează în mod nerațional, nu dacă se'ncuie în lăđi, se'ngropă în pământ, nu dacă se'ntrebuintează ca podóbă la mâni, la picióre sau la cap. Pentru aceea este creat, nu ca să ținem în cătușe pe ființa creată după chipul și asemănarea lui D-țeu, ci ca să-l eliberăm pe cel prins în cătușe. Spre ast-fel de scopuri întrebuintează aurul. Eliberază pe captivul de lanțurile sale, dar nu băga

sufletul cel liber în lanțuri! Pentru-ce prețuiești tu acésta vanitate mai mult decât ori-ce? Nu se pot face și din aur cătuși? Sau este aur, sau fier tot atâta e. Din contră, cătușele de aur sunt mai grele ca cele de fier. Dar ce-i dá obiectului o însemnătate așa de mică? Ingâmfarea deșértă, plăcerea femeii, de a purta înaintea lumii lanțuri și alte podóbe de aur? De ceea-ce mai mult ar trebui să se rușineze. Dacă voiești să te convingi, că eu am drept, pune-i lanțuri de aur și condu-o în locuri singuraticice, unde n'o vede nimeni, și îndată va simți sarcina lor, și le va afla incomode și grele. Să ne temem iubitorilor, că odată am puté auđi înfricoșatele cuvinte: „legați-i pe ei de mâni și de picióre.“⁵⁾ Pentru-ce te împodobești tu femeie ast-feliu? Nici un prins nu este de odată legat și de mâni și de picióre. Pentru-ce îți pui lanțuri și la cap? Nu-ți ajunge la mâni și la picióre? Pentru-ce îți înfășuri o sută de lanțuri? Despre grijele împreunate cu acésta nici nu mai vorbesc: despre spaima, despre frica, despre lupta cu bărbatul, când are odată lipsă de ast-feliu de obiecte, despre frica de mórte ce o are, când odată perde ceva din ele. Este acésta o plăcere? Cum? Spre a desfăta ochii altora, te îngreuezi cu cătuși, cu griji, cu pericole, cu neplăceri țilnice și certe? Nu merită acésta cea mai aspră condamnare și desaprobaré? Vă conjur să nu faceți ast-feliu. Să ne eliberăm de toate legăturile nedrepte! Să împărțim pâinea noastră cu sarcii. Să facem tot ce ne pôte câștiga vađă înaintea lui D-țeu, ca se putem fi părtași de fericirea promisă în Isus Christos, Domnul nostru, căruia dimpreună cu Tatăl și Duhul Sânt să-i fie mărirea cinstea, și închinăciunea acum și puurea și în vecii vocilor. Amin.

Predică

la Dumineca fiului rătăcit.

„Tată, greșit am la ceriu și înaintea tă; și numai sunt vrednic a mă'chiama fiul tău.“
Luca c. 15, 18—19.

Sfânta evanghelie ce ați auđit-o cetindu-sé astăzi în s. noastră biserică, este I. Creștini o chemare la aderata pocăință, este o asemănare, prin care ni se face cunoscut noué păcătoșilor, că deși am întârziat până acuma a asculta cuvântul lui D-țeu, a folosii darurile lui; totuși nu e încă prea târziu a ne întórce la dănsul și a-i cere iertare pentru păcatele făcute, care bunul și înduratul D-țeu cred că ni-o va da dacă prin cuvintele și faptele noastre ne vom aréta vrednici de îndurarea lui. — Suntem Iubiților în Dumineca fiului rătăcit. Rătăcirea și nefericirea fiului din s. evanghelie de ađi, e tipul rătăcirii și nefericirii noastre care ne abatem dela D-țeu și legea lui. — Rătăcirea și reprimirea părintescă, e tipul pocăinței adevărate a păcătoșului și a iertării ce o

⁵⁾ Matei 22, 13.

afli și cel mai mare păcătos la tronul lui D-șeu, dacă se reîntorce cu inimă înfrântă, căci după cum țice și psalmistul „inimă înfrântă și smerită D-șeu nici odată nu va urgisi“.

S. Evangelie de ađi ne arată că un avut a avut doi fi. — Ce fericire pentru un părinte I. Creștini a avé doi fi buni, ascultători, sirguitori și cu frica lui D-șeu. — Nu au avut însă aceste frumoșe și bune însușiri améndoii fiii părintelui din s. evangelie de ađi, căci unul țice: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi-se cade.“

Iată I. cu ce cuvinte nemulțămitoare a întimpinat într'una din țile fiul cel mai tiner pe părintele său; ca fulgerul ce cade din ceriu așa de suprințetore fu purtarea acésta a fiului față de părintele său, vęđénd, că acésta este respata pentru că l-a crescut și s'a trudit a-i căștiga comóră, avuție, ca astfel să-l facă fericit și aici pe pământ. Cine nu póte să pătrunță durerea inimei a părintelui vętămat la auđul cuvintelor: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi-se cade“.

Și părintele înecéndu-și durerea fără șovăire îi dădu partea, ca să vadă cum se va ferici. Și după câte-va țile fiul cel nemulțămitoriu luându-și avuția, 'si luă remas bun dela vatra părintéscă unde s'a născut și crescut, cu gândul de a nu se mai reîntorce necăutând la suspinele și lacrămile părintelui său. Nu e destul că lasă casa părintéscă, părășeșce încă și satul acela unde locuia părintele său: ca să nu se mai întâlneșcă vre odată cu dēnsul sau cu vre o rudenie a sa, ca să audă cuvintele lor înfruntătore; ba nu-i fu destul atăta el părăsi chiar și ținutul acela și se duse într'o țară de parte între străini de unde nici veste dela dēnsul nu poté să ajungă la părinții săi.

În scurtă vreme Iub. Cr. risipi tótă avuția sa vețniud în desmerdăciuni, și risipind el tóte, se făcu fómote mare în țară; și el au început a suferi lipsă. Și mergând s'a lipit de unul din lecuitori acelei țeri; și la trimis la țerinile sale, să-i păzască porcii. Si trebuia să-și sature pântecele său din rădăcinle ce mâncau porcii.

Iată ce fac fii neascultători de părinți, ce fac patimile și fărădelegile, despart pe fi de sinul părintelui iubitoriu, 'l despóie de omenie, îi strică năravurile, îi îngropă tótă fericirea bągându-l în cătușe de robie.

Acum vin a mă întorce cătră voi I. creștini cătră voi păcătoșilor. — Voi încă aveți un părinte bun și îndurat, și acest părinte este D-șeu; care v-a primit de fi săi și a revărsat peste voi darurile iubirei sale. — Dela acest părinte aveți sănătatea, fericirea, avuția cu un cuvânt tóte. — Bunurile casei sale sunt ale vóstre, isvórele darurilor sale vi sunt deschise în tainele s. biserici; împărăția ceréscă e moșia cu care a promis a rēsplăti credința vóstră.

Creștinul adevărat cu dor aștēptă Iubiților să

soséscă o Duminecă, o sērbătore, ca să póta fi de fața la s. liturgie, să asculte cuvintele și învęțaturile lui D-șeu, se petrecă în rugăciuni cu dēnsul.

Însé mulți Iub. Cr. sunt învinși de patimi, mulți au plecat pe calea cea rătăcită, pe calea perirei; nu e destul că au părăsit pe părintele ceresc au părăsit s. biserica și slujba lui cea dđeéscă ca să nu audă cuvintele lui înfruntătore învęțaturile lui mântuitoare prin cari ar poté să se abată dela calea cea rătăcită, ci se asemănă fiului rătăcit mutat în țară departe, în țara întunecósă unde domnește numai păcatul și fărădelegea, desfrânarea, lăcomia, ura, pisma, nesațul, trufia, beția înșelăciunea, clevertirea, injurările, furtul, omorul și altele. Perd vremea cea dată a sluji lui D-șeu, în locuri nelegiuite, în locuri spurcate. Și tot acela Iubiților, care va cerca fericire afară de D-șeu, acela numai nefericire va putea afla după cum țice Moise prorócul: Pentru că nu ai slujit Domnului Dđeului tēu cu bucurie și cu idimă bună, vei sluji dușmanilor tēi: în fómote, în sete în goliciune și în lipsă de tóte.

Fiul rătăcit din s. evangelie de ađi ne arată I. o pildă frumoșă. L-ați vęđut cum cuprins de patimă părăsi casa părintéscă, l'ați vęđut în robie și în ticăloșia, ce l'au ajuns între străini, să-l privim acum pocăit la părintele său, și să urmă pilda lui.

Nefericirea, pedépsa face I. As. de multe-ori mari schimbări în viața păcătoșilor. Și-a uitat de Dumneșeu Manase până ședea pe scaunul împērătesc din Ierusalim; dar și'a adus aminte de Domnul, când venea în robia babilonică și a cunoscut că D-șeu e Domnul, fără de care nu e viață, nu e fericire.

Spumegând de turbare gonea Saul numele lui Isus: și mergénd în Damasc să prindă pre creștini un fulger din ceriu îl-trinti la pamēnt, orbi și în urmarea acestei minuni se întorse la D-șeu strigând umilit și pocăit: Dómne ce voieșci să fac? Și din prigonitoriu neîndurat al-lui Cristos deveni botezându-se, vas ales și apostolul popórelor.

Nefericirea, pedépsa produse mare schimbare și în viața fiului rătăcit din ev. de ađi. Ceea ce n'a voit să înțelgă în casa părintelui său iubitoriu, o înțeleg el acum lângă porcii domnului său tiran. Și vęđénd starea ticăloșă în care 'l aruncară fărădelegile sale își aduse aminte de țilele fericite ce le-a petrecut în casa părintelui său; și îngrozit de starea amară în care ajunsese, striga cu amar: „Căți argați a-i tatălui meu sunt săturați de pâne, ér eu perde fómote.“ Se hotări deci, a părăsi locul fărădelegilor și al nefericirei sale, se hotări a-sē lăpăda de prietini și amicii desmerdăciunilor sale și a-se reîntorce la părintele său țicénd: „Sculamē-voi și mē voi duce la tatăl meu“; își recunóșce vina în tótă mărimea sa țicénd: „Tată, greșit-am la ceriu și înaintea

ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău; fă-mă ca pre unul din argații tăi.“

Étă tot ce cere! Nu cere a fi primit de fiul părintelui prea bun; simțește că nu e vrednic de acesta, ci cere a fi socotit numai ca unul din slugile lui, socotind în sine că au fost iubit de părintele său și îi va înmuia inima, ticăloșia la care a ajuns, și lacrămile lui de adevărată pocăință. „Și sculându-se a venit la tatăl său“ și părintele în loc de a-l întreba, că de unde vine? Unde a umblat și ce a făcut cu moșia ce i-a dat? Nu așteaptă până va sosi fiul său acasă, până va bate la ușă și se va ruga de ertare, ci vedându-l de departe i-s'a făcut milă de el, deci alergând a căzut în grumazii lui și l'a sărutat, la primit éráși cu bucurie de fiu al său, dând poruncă slugilor sale să aducă haina cea mai bună, să-l îmbrace, să-i pună inel în deget și încălțăminte în picioare.

Dar aceste încă nu fură destul, trebuî să jungheie vițelul cel mai gras și să facă ospet strălucit de bucurie. Părintele prea bun a uitat toate ce fiul nemulțămitoriu i-au făcut, și nu aude decât suspinele lui de durere: „Tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta“. Se bucura, căci fiul lui era mort și a înviat, era pierdut și s'a aflat.“

Étă aici tipul unui păcătos I. As. ce se întorce la Domnul, étă aici tipul iertării și a bucuriei cu care întimpină părintele ceresc pre fii sei perduți dar reintorși. Să ne întorcem și noi dela păcate I. Asc. ca fiul rățăcit, să gândim cu durere la ce am făcut? ce am pierdut și în ce ticăloșie ne-am resturnat? Să ne suim cu gândul nostru în ceriu să privim moșia cea vecinică, marirea, strălucirea, bucuriile și fericirile nenumărate și nespuse, cari le-a gătit Domnul slugilor sale credinciose. Apoi să ne coborâm cu gândul nostru în acel loc întunecos în locul durerilor, unde focul nu se stinge, unde vermele nu pere, unde nu se aude decât plâns, suspine și vaiete fără capet. Étă ce loc nefericit ne așteptă, dacă nu ne vom întorce de pe calea cea rățăcită, la calea cea adevărată, la calea de adevărată pocăință.

Să rupem dară toate legăturile ce ne țin departe de D-șeu. Despărțindu-ne de societățile celor fărădelege, să mărturisim cu inimă înfrântă fărădelegile noastre și împlinind cu bucurie canonul, să primim cu mulțămintă ori ce pedepsă ce o va trămite D-șeu asupra noastră socotindu-o ca o facere de bine pentru răutățile noastre. Căci apriat ne arată Isaia prociocul dicend: „Cei fără credință să-și părăsescă cărările sale și să se întorcă la Domnul“ și éráși „Dacă vom mărturisii păcatele noastre, credincios și drepte Domnul, ca să ne erte nouă păcatele noastre și să ne curățescă pre noi de totă nedreptatea.“

În sfârșit I. As. vin a-vé dice: ca se rugăm cu toții pre Tatăl ceresc să ne ajute cu darul său, întindându-și de departe brațele sale ca să ne strângă

éráși la peptul său. Să-l rugam I. a ne primi de fii săi a ne pune oșteni împărăției sale, a ne face ospet strălucit și a ne nutri cu s. taină cu prea sfântul său trup și sânge spre viața de veci.

Agriș, la 4/16 Februarie 1897.

Georgiu Popp,
preot ort.

D I V E R S E.

* *Dar pe sama sântei biserici.* Sânta scriptură în multe locuri ne spune, că iubirea către Dumnezeu și către deapropoale este una din cele mai cardinale virtuți. Ea este coróna virtuților creștine.

O astfelu de virtute creștină ne asigură nemurirea și după trecerea din viață; de ore ce unor astfelu de ómeni, cari practică virtutea iubirii prin fapte bune către Dumnezeu și către instituțiunile Lui cele sfinte, unora ca acelora le asigură postéritéa nemurire, și le eternisăză memoria întru binecuvântare din generațiune în generațiune.

De astfelu de iubire și credință către „casa lui Dumnezeu“ a fost condus, și un flu credincios al bisericii noastre gr. orientale din Beiuș fericitul *Mihail Cosma* odinióră viconotariu în loc, și réposat în tómnă anului trecut în etate de 53 de ani.

Adormitul în Domnul s'a tras din o veche familie onorabilă din Beiuș; a studiat gimnasiul din loc, apoi teologia în Arad; în urmă s'a aplicat de vice-notariu la oraș, unde a funcționat până la tin pul morții sale.

Din casatoria sa n'a avut prunci; de aceea înspirat de învățăturile teologice și de dragostea evanghelică, înainte de mórtea sa, a lăsat prin testament casa sa în valóre de 4000 fl. bisericii gr. orientale din Beiuș, spre scopuri culturale bisericești și școlare. Ér veduvei sale *Maria Cosma* n. Nestor i-au testat alte realități în pământuri, apoi averea mobilă, precum și usufructul casei până când va fi în viață.

Testamentul fericitului *Mihai Cosma* s'a publicat în luna trecută la judecătoria regescă din loc, și părțile interesate l'a primit fără excepțiune. Despre ce s'au înșeiințat atât veduva réposatului, cât și președintele parohiei și curatorul bisericii. Și acum este deja în curgere transcrierea casei din cestiune în cartea fundală pe comuna bisericescă gr. or. cu drept de proprietate.

Despre toate acestea, luând act la protocol comitetul parochial și reportând despre acesta faptă maritimă și laudabilă — la sinodul ordinariu celebrat în Dumineca trecută — 26 Ian. v. a. c. s'a luat conclus în sinodul parochial: ca să se exprime veduvei condolența prin estras protocolar; ér comitetul să pregătescă un Regulament în sensul căruia comuna bisericescă în tot anul să celebreze „parastas“ și rugăciunile prescise de pomenire întru memoria fericitului donator *Mihai Cosma* la aniversarea morții densusului.

Fie-i memoria testatorului binecuvântată, din ném în neam! — Beiuș, 2/14 Febr. 1897. În numele sinod. parochial *Vasiliu Papp*, protopop și președinte.

* **Bibliografie.** In timpul cel mai scurt pun la tipar un volum de povești poporane, constător din vre-o 60 povești și snöve. Opul va da cam 25—30 cöle tipărite, în formatul vol. I. tip. la 1895. Din lipsa speselor de tipar însö nu-l pot da tipărireii până voi fi asigurat de acele spese. Rog deci, pe cei ce vor a avö poveștile mele, să binevoöseă a se abona cu grăbire. Preșul arui es., de 1 fl 75 cr. (5 lei noi), este a se trimite autoriului editor : Ioan Pop-Reteg anul în Retteg. (Transilvania.)

† **Necrolog.** In 30 Ianuarie st. v. a. c. a röpösat în Domnul preotul din Dumbrăveni Nicolau Turlea în vörstă d'abia de 40 de ani. Inmormöntarea s'a efeptuit cu cinstea cuvenită în 1 Faur, fiind de față mai mulți preoși și învöțători präcum și întreg poporul credincios.

Fie-i țörina ușöră și memoria binecuvöntată !

* **Deschidere de abonament.** La manualul școlar „Fisica experimentală” ediția II-a cu figuri intercalate, emendată, redusă și întocmită în mod practic, cu preșul de 15 cr. exemplariul. Domnii învöțători — colegi, cari doresc a avö acest manual practic pe séma școlariilor lor, binevoiescă, prin o carte de corespondință a më avisa, cam de câte exemplare ar avö trebuintă. Preșul, numai după ce va apărea acest manual, mi se va trimite. Beregsöu, (Beregszó / Temes) la 3 Februarie 1897. — Emeric Andreescu, învöț, în pens.

* **Invitare.** Societatea de lectură „Ioan Popasu” a junimei teologice pedagogice din Caransebeș va aranja o ședința publică Miercuri în 12 Februarie a. c. st. v. în sala cea mare dela hotelul „Pomul verde” (Lichtnekert). cu următörea :

Programa : 1. Cuvönt de deschidre, rostit de presid. societăței dl profesor Gerasim Sörb ; 2. Cheruvicul, chor mixt, pentru 6 voci, compoșiie de A. Sequens, executat de elevii institutului ; 3. „Sava Brancovici”. disertatiie de Coviolan Zuiac, stud. de teol. în cursul al III. ; 4. „Despot Vodă”, de V. Alesandri, scena I., act. II ; declamat de Cornel Panciovan, stud. de teol. curs. II. ; 5. „Senin și furtună”, de I. Vorobchievici, executat de membrii societăței. 6. „Cum să se procedă la educățiune în diferite etăți”, disertatiie de Solomon Balizt, stud. de pedagogie curs. IV. 7. „Herșeu”, monolog de V. Alesandri, predat de Ioan Bengia, stud. de ped. curs. IV. 8. „Cucule cu peană sură”, compoșiune de G. Dima, executat de membri societăței. 9. „Cuvönde închidere”, rostit de presid. societăței.

* **Himen.** D-nul Alexandru Mărcușiu inv. gr. or. în comuna Säcal, și-a încredințat de viitöre soție pe d-șöra Elena Drimba fica pärintelui Mihail Drimba din Ch. Apateu. Felicitările nöstre !

* **Invitare** „Societatea Română de lectură din Lipova” prin comitetul arangiator subsemnat are onöre a vö invită la petrecerea cu dans, ce să va arangia Dumineca în 9/21 Faur a. c. în sala hotelului „Archiducele Iosif” în favorul societăței. Pentru comitetul arangiator : Dr. Lazar Ghebelesiu präsedinte. Sever Bocu vice-präsedinte. Emil Dozsö cassar. Ioan Toma secretar. Milos Po-

povici controlor. — Preșul de intrare : de persöna fl. 1, de familie (3 membrii) fl. 2. Inceputul la 8 öre söra. — NB. Oferte și suprasolviri să primesc cu mulțamită și se vor cuita în public Bilete să pot capăta în pravalia D-nei David P. Simon, și söra la cassă.

* **Săpäturile în Atena.** Diarele ströine anunță că săpäturile de lângă Cheramicos, pe care le execută societatea grecöscă de archeologie din Atena, au dat rezultate förte interesante. S'au descoperit, între altele, mormintele mai multor Elini însemnați. S'a găsit academia lui Platon, apoi un cimitir și în acesta mormintele lui Pericle și Sofocle. Se crede că în curönd se va da și de mormöntul lui Trasibul.

* **Impotriva duelului.** Intre studenții dela politecnioul din Berlin s'a pornit o energică mișcare împotriva duelului. Vre-o 400 de inși au ținut mai deunădi o adunare, în care au primit o resoluțiune contra consträngerii de a duela. Totodată și-au ales dintre ei un tribunal de onöre, care va avö să decidă în chestii de duel.

* **Altă limbă internațională.** Ideea apröpe utopică, de a compune o limbă internațională pe séma întregii omenimi, apare acuma în nouă formă, după-ee faimösa volapük pare a fi murit deja. De curönd adecă un anumit Leptay a edat la Paris o broșură intitulată ; „E posibilă limba internațională ?” Autorul pornește de acolo, că există förte multe cuvinte la tine, comune apröpe tuturor limbilor culte. Limba engleză pošede 70% din aceste cuvinte, cea germană o treime din totalitatea lor. Astfel sunt la vre-o 500 milioane de ömeni, cari mai mult s'au mai pușin folosesc aceleasi vorbe. După Leptay sunt în total 10.000 de cuvinte cu rădăcină latină, cari obvin apröpe în fie-care limbă, deosebindu-se numai în terminațiune și în accent. Din aceste 10.000 de cuvinte vrea să formeze el noua limbă internațională.

* **Venitele cäilor ferate române.** Dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1896, veniturile cäilor ferate române au dat în total suma de 47,487,723 Lei (în 1895 totalul veniturilor a fost 42,014,174 Lei.) Veniturile anului 1896 comparate cu acelea ale anului 1895. au dat aşädără o diferență în plus de lei 5.473,549,49.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învöțător dela șöla primă de băeți din Toracul-mic, prin acösta să eserie concurs cu termin de alegere în 30 de zile dela prima publicare, salariul să va plăti din cultus în rate lunari.

Emolumintele anuali împreunate cu acest post sunt : a) în bani 220 fl. v. a. ; b) 48 fl. pentru încăldämönt din care să va încălzi și șöla ; c) 15 fl. pentru conferințele învöțătöresci dacă va lua parte ; d) 10 fl. pentru curatorat ; e) 20 chible de grău ; f) 32 fl. pentru 1 ju-găr de pämönt ; g) 40 fl. pentru cuartir și 400° grădină estravilană.

Concurenții au să-și substörnă recursele provöđute cu töte documentele präscrise de legea școlastică, la Prea-

onoratul Domn protopresbiter Paul Miulescu în N.-Komlos, comitatul Torontal, până la încheierea concursului, și a să se prezenta în atare Duminecă ori sârbătore în s-ta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântările bisericesti, având alesul învățător a îndeplini și funcțiunea de cantor.

Să notifică, că alesul dacă va fi capace și va conduce corul vocal în quartet esistent, va căpăta din cassa s-toi biserici una remunerațiune anuală de 30 fl. v. a. și din toate venitele corului jumătate.

Din ședința comitetului parochial din Toracul-mic, ținută la 26 Ianuar 1897.

V. Domșa, m. p.
președinte.

Petru Mihailu, m. p.
inv. ca notariu al com. par.

În conțelegere cu mine: PAUL MIULESCU, m. p. protopresbiter, inspector școlar.

Pentru vacanta parochiei de clasa III-a **Dusești** — în protopresbiteratul Beiușului — conform decisiunii Venerabilului Consistoriu oradan de dto 9/21 Dec. a. t. 1896. Nr. 1577. B., prin acésta să escrie concurs cu termen de alegere pe ziua de **16/28 Martie a. c.**

Dotatiunea alegândului preot constă din urma: 1) Pământul parochial de 16 holde, cu un venit curat de 160 fl.; 2) din înmormântări mari și mici un venit de 40 fl.; 3) din 131 zile de lucru cu mâna, un venit 39 fl.; 4) din cununii, masluri, festanii, și alte accidentii 40 fl.; 5) din grădina, și casa parochială un venit de 40 fl.; 6) dela 131 esse 17 cub. de bucate bir, socotit tot cubul în 5 fl. un venit de 85 fl., de tot 404 fl. 30 cr.

Doritorii de a ocupa acésta parochie se poftesc, că: recurses lor ajustate conform dispușețiunilor legale, și adresate comitetului parochial din Dusești — se le înaintede subscrisului protopresbiter în Robogány — până la termenul susindicat; érá până la termenul alegerii respectivei recurenți se îndreptătesc a-se poté prezenta la s. biserică din Dusești — în atare Duminecă spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și respective în oratoria bisericescă.

Rabagani, 5/17 Februarie 1897.

ELIA MOGA, m. p. protopresbiterul Beiușului.

Pentru vacanta parochiă din **Voivodeni** cu carea sunt împreunate următoarele venite:

a) folosirea a jumătate sesiunii de pământ 200 fl. b) bir câte o măsură dela o casă 60 fl. c) venitele stolare 60 fl. d) onorariu pentru instruarea școlarilor în locul unui învățătoriu 100 fl. e) quartir liber în casa parochială. Să escrie prin acésta concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare, sub care restimp recurenții se vor prezenta vre-odată în biserică spre a să se face cunoscuți alegătorilor, érá recurses le vor substerne pe calea P. On. oficiu protopresbiteral din Buteni (Butyin com. Arad.)

Voivodeni, la 16 Ian. 1897.

Comitetul parochial

Cu șcirea mea: CONSTANTIN GURBAN, m. p. protopresbiter.

Conform înaltei dispușețiuni consistoriale din 15 Ianuar 1897 Nr. 87. B. pentru îndeplinirea capelaniei temporale, pe lângă emeritul paroch Simion Andron

din **Sarafola**, să escrie prin acésta concurs cu termen de alegere de **30 de zile** dela prima publicare în organul diecesan „Biserica și Școala.”

Parochia fiind de clasa I-a dela recurenți se cere cualificațiunea prescrișă în §. 15. l a) alesul capelan să va bucura, cât timp va fi parochul în viață, de jumătate sesiune parochială și jumătate a tuturor beneficiilor parochiale. având a solvi toate dările ce ar cădea pe partea lui.

Recurenții au să-și înainteze recurses lor Preonoratului Domn Paul Miulescu protopresbiter în B.-Comloș, și să se prezenteze în sânta biserică din Sarafola — cu observarea §-lui 18 din regulamentul pentru parochii — spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală.

Sarafola, în 29 Ianuar 1897.

Pentru comitetul parochial:

Stefan Chită, m. p. Simion Andron, m. p.
presidele comitetului parochial. notariul comitet. parochial.

În conțelegere cu mine: PAUL MIULESCU, m. p. protopresbiterul tractual.

Pentru vacanta parochiă de clasa III-a din **Chertiș** în protopresbiteratul Butenilor se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala.” În acest termen recurenții se vor prezenta în biserică barem odată și se vor face cunoscuți raintea poporului.

Venitele încopciate cu acésta parochiă sunt: a) folosirea unei sesiuni de pământ 280 fl. b) bir 120 măsuri 120 fl. c) venitele stolare 120 fl. d) quartir liber cu două grădini.

Recurses au a se înainta pe calea P. On. oficiu protopresbiteral din Buteni (Batyin com. Arad.)

Din ședința comitetului parochial din Chertiș ținută la 15 Ian. 1897.

Petru Nica, m. p. Augustin Mihulin, m. p.
notariu. președinte.

Cu știrea mea: CONSTANTIN GURBAN, m. p. protopresbiter

Neînsinuându-se recurenți pentru îndeplinirea parochiei vacante din comuna **Chesinț**, în protopresbiteratul Lipovei să escrie de nou concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în fôia „Biserica și Școala.”

Emolumintele împreunate cu acésta parochiă sunt: Una sesiune parochială, un plaț parochial, birul preoțesc și stola usuată, cari toate la oaltă dau un venit sistemisat de circa 800 fl. v a.

Doritorii de a ocupa acésta parochiă, sunt avisați, că recurses lor ajustate conform dispușețiunilor legali în vigóre, și adresate comitetului parochial din Chesinț, să-le subscernă subscrisului protopresbiter în Lipova (B.-Lippa) până la termenul susindicat; să notează tot odată, că în lipsă de concurenți cu clasa I, să admit și concurenți cualificați de clasa II; cari se-și au a să prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătore în sta biserică din Chesinț, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și respective în oratoria bisericescă.

Chesinț, la 7 Ianuar 1897.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VOICU HAMSEA, m. p. protopop.